

2 тъ на мѣсто-то. ^вИ като іх видѣ Сихемъ сынъ-ть на Еммора Евена, князь-ть на мѣсто-то, ^вз іх и лежа съ неіх, и обес-
3 чести іх. И душа-та му ся прилѣпи за
Динж, Іакововъ-тѣ дѣщеріж; и вѣзлиби
момж-тѣ, и говори по сърдце-то на мо-
4 мж-тѣ. ^вИ говори Сихемъ на Еммора от-
ца си, и рече: Земи ми таїх момж за
5 женж. И чу Іаковъ че осквирниль Динж
дѣщеріж му: а сынове-тѣ му бѣхъ съ-
скотове-тѣ му на поле-то: и ^взамълча Іа-
ковъ додѣ да дойдатъ.
6 А Емморъ, отецъ Сихемовъ, излѣзе
7 къмъ Іакова, за да говори съ него. И
дойдохъ сынове-тѣ Іаковови отъ поле-то,
като чухъ това; и разсърихъ ся мжжіе-
тѣ, и ^вразгѣвиахъ ся твърдѣ, че ^встори
грозно на Израїля, като лежалъ съ Іако-
вовъ-тѣ дѣщеріж: което ^вне трѣбаше да
8 бѫде. И говори имъ Емморъ, и рече: Ду-
ша-та на Сихема сына ми ся прилѣпи за
дѣщеріж-тѣ ви: дайте му іх, моліхъ, за
9 женж. И съеватѣ ся съ насть: дѣщери-
тѣ ваши давайте намъ, и дѣщери-тѣ наши
10 земайте за васъ. И живѣйтѣ съ насть: Ето,
^вземя-та е прѣдъ васъ: сѣдѣте и ^втъргу-
вайте въ неіх, и ^внаправвѣте стяжанія въ
11 неіх. И рече Сихемъ на отца ѹ, и на бра-
тия-та ѹ: Да найдж благодать прѣдъ васъ:
12 и що ми речете ще дамъ. И скайтѣ отъ
мене колкото ^вѣнно щете, и колкото да-
рове, и ще гы дамъ, както ми речете: са-
13 мо дайте ми момж-тѣ за женж. А Іако-
вови-тѣ сынове отговорихъ на Сихема, и
на Еммора отца му, ^всъ измамж; и, (по-
14 иже той бѣше осквирниль Динж сестрѣ)
имъ, говорихъ, И рекохъ имъ: Не можемъ
да сторимъ това нѣщо, да дадемъ
сестрѣ си на человѣка необрѣзанъ: за-
15 щото ^втова е укоръ намъ. Въ това само
що ся съгласимъ съ васъ: ако станете
вы както ный, ако обрѣзувате всякой
16 мжжій полъ между васъ, Тогазъ ще дадемъ
наши-тѣ дѣщери вамъ, и ваши-тѣ
дѣщери ще земемъ за насть, и ще живѣемъ
съ васъ, и ще бѫдемъ единъ на-
17 родъ. Но, ако ны не послушате да ся об-
рѣжете, тогазъ ще земемъ наши-тѣ дѣ-
18 щеріж, и ще си отидемъ. И угодны бѣхъ
думы-тѣ имъ на Еммора, и на Сихема
19 сынъ-ть Емморовъ. И не ся забави мо-
мъкъ-ть да направи това нѣщо, защото
много обычаше Іакововъ-тѣ дѣщеріж: и
отъ всичкы-тѣ домъ на бацѫ си бѣше
^внай славный-тѣ.

20 И дойде Емморъ и Сихемъ сынъ му
при врата-та на градъ-ть си, и говорихъ
на мжжіе-тѣ на градъ-ть си, и рекохъ:

^вІх. 6; 2. Сжд. 14; 1.
^вІх. 20; 2.
^вСжд. 14; 2.
^вІ. Цар. 10; 27. 2 Цар. 13; 22.
и Гх. 49; 7. 2 Цар. 13; 21.
и Ин. Нав. 7; 15. Сжд. 20; 6.
и Втор. 23; 17. 2 Цар. 13; 12.

і) Іх. 13; 9. 20; 15.
і) Га. 42; 34.
і) Га. 47; 27.
і) Нех. 22; 16, 17. Втор. 22;
29. 1 Цар. 18; 25.
і) 2 Цар. 13; 21, и др.
і) Ин. Нав. 5; 9.

і) 1 Мѣт. 4; 9.
і) Га. 23; 10.
і) Га. 49; 5, 6, 7.
і) Ин. Нав. 7; 25.
і) Нех. 5; 21. 1 Цар. 13; 4.
і) Втор. 4; 27. Псал. 105; 12.

і) Га. 28; 19.
і) Га. 29; 19.
і) Га. 27; 43.
і) Га. 18; 19. Ин. Нав. 24; 15.
і) Га. 31; 19, 34. Ин. Нав. 24; 3.
і) 2, 23. 1 Цар. 7; 3.
і) Нех. 19; 10.

21 Тія человѣци сж мирни съ насть; за това
нека живѣйтѣ въ землѣ-тѣ, и нека тѣр-
гуватъ въ неіх: защото земя-та, ето, до-
волно е пространна за тѣхъ: да земамы
за жены дѣщери-тѣ имъ, и да имъ дава-
22 ми наши-тѣ дѣщери. Въ това само ще ся
съгласять съ насть человѣци-тѣ за да живѣ-
23 вѣйтѣ съ насть, щото да бѫдемъ единъ
народъ, ако ся обрѣже всякой мжжій
поль между насть, както ся тѣ обрѣзу-
24 ватъ. Стада-та имъ, и имотъ-тѣ имъ, и
всичкы-тѣ имъ скотове, не ще ли да бѫ-
датъ наши? само да ся съгласимъ съ тѣхъ,
25 и ще живѣйтѣ съ насть. И послушахъ
Еммора и Сихема сына му всичкы-тѣ
които излазѣхъ изъ врата-та на градъ-ть
му: и обрѣза ся всякой мжжій поль,
всичкы-тѣ които излазѣхъ изъ врата-та
на градъ-ть му.

26 А третій-тѣ день когато бѣхъ въ бо-
лѣзъ-тѣ, двама отъ Іаковови-тѣ сынове,
Симеонъ и Левій, братия на Динж, зѣ-
хъ всякой ножъ-ть си, и вѣззохъ дѣ-
27 зновено въ градъ-ть, и убихъ всичкы-тѣ
мжжій поль. И Еммора и Сихема сына
му убихъ съ остро-то на ножъ-ть; и зѣ-
хъ Динж изъ домъ-тѣ на Сихема, и из-
28 лиззохъ. А сынове-тѣ Іаковови ся устреми-
хъ върхъ убіенъ-тѣ, и разграбихъ
градъ-ть, понеже бѣхъ осквирнили се-
стрѣ имъ. Зѣхъ овцы-тѣ имъ, и говеда-
29 та имъ, и осли-тѣ имъ, и що имаше въ
градъ-ть, и по поле-то. И всичко-то имъ
богатство, и всичкы-тѣ имъ дѣцѧ, и жен-
30 щи имъ заплѣнихъ; и всичко що имаше
въ кѣщи-тѣ разграбихъ. А Іаковъ рече
на Симеона и на Левія: ^втурихте мя въ
смущеніе, понеже мя правите да съмъ
гнамразенъ между жители-тѣ на тѣзи
землѣ, между Хананеи-тѣ и Ферезеи-тѣ;
и ^вфазъ малцина человѣци имамъ, а тѣ ще
31 ся съберѣтъ върхъ мене, и ще мя пора-
зятъ, и ще погибъ азъ и домъ-тѣ ми. А
тѣ рекохъ: Като блудницъ ли да употреб-
би сестрѣ ни?

ГЛАВА 35

1 И рече Богъ Іакову: Стани, възлѣзъ ^вна
Веииль, и наесли ся тамъ; и направи тамъ
олтаръ Богу, ^вкйто ти ся яви ^вкогато
бѣгаши ты отъ лице-то на Исаа брата
2 си. И рече Іаковъ на ^вдомъ-тѣ си, и на
всичкы-тѣ които бѣхъ съ него: Исквир-
лѣтѣ ^вчужды-тѣ богове, които сж между
3 тѣ си; И да станемъ да възѣдѣмъ на Ве-
ииль; и тамъ ще направвѣ олтаръ Богу,

^вІх. 6; 2. Сжд. 14; 1.
^вІх. 20; 2.
^вСжд. 14; 2.
^вІ. Цар. 10; 27. 2 Цар. 13; 22.
и Гх. 49; 7. 2 Цар. 13; 21.
и Ин. Нав. 7; 15. Сжд. 20; 6.
и Втор. 23; 17. 2 Цар. 13; 12.

і) Іх. 13; 9. 20; 15.
і) Га. 42; 34.
і) Га. 47; 27.
і) Нех. 22; 16, 17. Втор. 22;
29. 1 Цар. 18; 25.
і) 2 Цар. 13; 21, и др.
і) Ин. Нав. 5; 9.

і) 1 Мѣт. 4; 9.
і) Га. 23; 10.
і) Га. 49; 5, 6, 7.
і) Ин. Нав. 7; 25.
і) Нех. 5; 21. 1 Цар. 13; 4.
і) Втор. 4; 27. Псал. 105; 12.

і) Га. 28; 19.
і) Га. 29; 19.
і) Га. 27; 43.
і) Га. 18; 19. Ин. Нав. 24; 15.
і) Га. 31; 19, 34. Ин. Нав. 24; 3.
і) 2, 23. 1 Цар. 7; 3.
і) Нех. 19; 10.